

Fødslen, har man undladt at fremsætte noget Forslag til Lovbestemmelse angaaende Indberetningspligt for Jordemødre, jfr. nedenfor Afsnit VIII, idet man iøvrigt gaar ud fra, at Administrationen efter de foreslaaede Lovbestemmelers Gennemførelse vil have Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet om Indberetninger fra Jordemødre og vil foranledige, at de Foranstaltninger, som i saa Henseende maa skønnes ønskelige, bliver truffet.

Udvalget maa under Henvisning til det anførte mene, at Indberetningspligt bør gælde alle Personer under 30 Aar, hvis Invaliditet har et saadant Omfang, at Ikke-Indgriben saavel under Hensyn til Invaliditetens Art som under Hensyn til Invalidens personlige Forhold findes paakrævet, hvad enten Spørgsmaalet ses ud fra samfundsmæssige Synspunkter, eller Hensyn tages til den enkeltes Interesse.

#### *Foranstaltninger.*

Har man ved Hjælp af lovhjemlet Indberetningspligt sikret det offentlige Kundskab om forekommende Tilfælde af invaliderende Lidelser i den ovenfor angivne Forstand, er det nødvendige Grundlag for Iværksættelse af rationelle forebyggende Foranstaltninger til Stede.

Da Foranstaltningernes Art og nærmere Indhold er afhængige af de Maal, man sætter sig for Invalidebeskæftigelsesspørgsmaalet, skal man her i Korthed anføre de Hovedlinjer, man efter Udvalgets Opfattelse bør følge.

Efter det allerede i Indledningen anførte, mener man at maatte stile efter saa vidt muligt at dygtiggøre og anbringe Invaliden ved Arbejde, hvor 100 pCt. Nyttetvirkning kan naas, og fortrinsvis at komme de Tilfælde til Hjælp, hvor dette kan naas.

Man skal naturligvis ikke derfor forsømme de Tilfælde, hvor Foranstaltninger kan sikre Invaliden et rimeligt Udkomme, særlig ved selvstændig Virksomhed, men ved at angive Maalet som fuld Arbejdsydelse, lægger Udvalget Vægt paa at understrege Invalidebeskæftigelsesproblemet økonomisk fordelagtige Side og at fremhæve det Ønske om Ligeberettigelse til Arbejde, som Evnen til fuld Arbejdsydelse maa siges at burde give Adkomst til, og i Forbindelse dermed iøvrigt lige Vilkaar med andre i Henseende til Løn, Konkurrence om Stillinger, Afskedigelse, Prøvetid, Pensionsrisiko m. m. I denne Henseende kan man henvise til Udtalelserne i en fra Statsministeriet under 15. Maj 1929 til de øvrige Ministerier udsendt Skrivelse, hvori bl. a. udtales følgende:

»Med Hensyn til Ansættelsen af Invalid er det Tanken, at Ansættelse kun vil blive søgt gennemført i Stillinger, hvor de paagældende kan antages at yde 100 pCt. Tjeneste. Man har herved for Øje, at Statskassens Interesser ikke maa tilsidesættes ved Antagelse af invaliderede Personer; til yderligere Betyggelse heraf finder man Anledning til at fremhæve Nødvendigheden af, at man i disse Tilfælde i særlig Grad iagttager, at den af Statens Lønningsraad i sin Tid anbefalede Prøvetid i det enkelte Tilfælde fastsættes og anvendes efter sin Hensigt, saaledes at Ikke-Antagelse bliver Følgen, hvor Prøvetiden ikke maatte falde tilfredsstillende ud. Man er derhos klar over, at det maa tages i Betragtning, at der ikke paaføres den, der antager en Invalid, forøget Pensionsrisiko. I denne Forbindelse kan anføres, at det maa være en Betingelse for Ansættelse i pensionsberettigende Stilling, at vedkommende Invalids almindelige Sundhedstilstand er en saadan, at han ikke vil være tilbøjelig til hyppigere Sygdomsforfald end normalt eller til Uarbejdsdygtighed i væsentlig tidligere Alder end sædvanligt«.

#### *Plan for Arbejdet i det enkelte Tilfælde.*

Af ganske afgørende Betydning er det, at Indberetningsmaterialet benyttes paa den for godt Resultat i det enkelte Tilfælde bedst egnede Maade. Hertil maa efter Udval-